

می کشید این را خداوند
 نماندند از جا بهی گسب دید
 میداد حق ارزوی مقربین
 در دعا و سکر کینار زلفت
 بخاک کرب

ممت عالی تو ای مرتجا
 مشوی پویان کشنده ناید
 خون جیش خواستی خدا خواهد
 مشوی از تو هزاران
 زانک شاکر را زیبات
 کز زیبات کی شود زیادت

که که شت از به نور مشوی
 می کسی آن سوس که داشته
 که فزون گردد تو اسی افزوده
 سما که کان اسی شیش جزا
 فصل کرد و لطف ز بود
 قرب جان شدی ایوان
 حکم داری بان کس کی

"حقیقتِ تاویل"

در بیان خطرات و خار طریق بودن تاویل بی جا

سایت «خلوت فلسفی» ضیافت اندیشه، شرح مثنوی معنوی، جلسه هشتاد و سوم

Khalvati Falsafi.ir